

Αιτήματα

Το αναιρεσεϊόν ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί του αντικειμένου της αναρέσεως και να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε το Front Polisario·
- να καταδικάσει το Front Polisario στα δικαστικά έξοδα της αναρετικής διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας στην υπόθεση T-279/19·
- επικουρικώς: να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2019/217⁽¹⁾ για περίοδο δώδεκα μηνών από την ημερομηνία εκδόσεως της εκδοθησομένης αποφάσεως.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο πρώτος λόγος αναρέσεως αφορά παράβαση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και βάλλει κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθόσον με αυτή κρίθηκε ότι το Front Polisario έχει την ικανότητα διαδικου ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.

Ο δεύτερος λόγος αναρέσεως αφορά παράβαση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και παράλειψη αποδόσεως της οφειλόμενης αποδεικτικής ισχύος στα έγγραφα, και βάλλει κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθόσον με αυτήν κρίθηκε ότι το Front Polisario θίγεται άμεσα και ατομικά από την επίδικη απόφαση.

Ο τρίτος λόγος αναρέσεως αφορά νομικό σφάλμα σχετικά με τη δυνατότητα επικλήσεως κανόνων του διεθνούς δικαίου, και βάλλει κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθόσον με αυτή κρίθηκε ότι το Front Polisario δύναται να επικαλεστεί την αρχή της αυτοδιαθέσεως και την αρχή της σχετικότητας των συμβάσεων.

Ο τέταρτος λόγος αναρέσεως αφορά εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της γενικής αρχής της σχετικότητας των συμβάσεων και του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως, παράλειψη αποδόσεως της οφειλόμενης αποδεικτικής ισχύος στα έγγραφα, παραμόρφωση της επιχειρηματολογίας του Συμβουλίου και παράβαση του άρθρου 36, εξεταζόμενου σε συνδυασμό με το άρθρο 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βάλλει δε κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθόσον με αυτήν κρίθηκε ότι ο λαός της δυτικής Σαχάρα δεν συναίνεσε στη συμφωνία την οποία αφορά η απόφαση 2019/217.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2019/217 του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας, υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου, για την τροποποίηση των πρωτοκόλλων αριθ. 1 και αριθ. 4 της ευρωμεσογειακής συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και του Βασιλείου του Μαρόκου, αφετέρου (ΕΕ 2019, L 34, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2021 — Δημοκρατία της Λετονίας κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-822/21)

(2022/C 119/33)

Γλώσσα διαδικασίας: σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Λετονίας (εκπρόσωποι: K. Pommere, J. Davidoviča και I. Romanovska)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από:
 - το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ⁽¹⁾, κατά το μέτρο που, αρνούμενο να μεταφέρει στο FGD (ταμείο εγγυήσεως των καταθέσεων) της Λετονίας τις εισφορές που κατέβαλλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει της περιόδου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, το Βασίλειο της Σουηδίας ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο προς τον σκοπό της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και δεν διασφάλισε την πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων της εν λόγω οδηγίας·

- το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ κατά το μέτρο που, αρνούμενο να μεταφέρει στο FGD της Λετονίας τις εισφορές που κατέβαλλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει της περιόδου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, το Βασιλείο της Σουηδίας επηρεάζει αρνητικά την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς και υπονομεύει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, που αποτελεί προϋπόθεση για την διασυνοριακή ολοκλήρωση.

Εάν το δικαστήριο αποφανθεί ότι το Βασιλείο της Σουηδίας παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ:

- να υποχρεώσει το Βασιλείο της Σουηδίας να θέσει τέλος στην παράβαση μεταφέροντας στο FGD της Λετονίας το συνολικό ποσό των εισφορών που κατέβαλλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει της περιόδου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.
- στην περίπτωση κατά την οποία το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ μπορεί να τύχει στενής ερμηνείας, να διαπιστώσει τη συμβατότητά του με τον σκοπό της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και την υποχρέωση του FGD της Σουηδίας να μεταφέρει στο FGD της Λετονίας τις εισφορές που κατέβαλλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB.
- να καταδικάσει το Βασιλείο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ορισμένους λόγους ακυρώσεως που αφορούν την παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και της Συνθήκης ΕΕ (αρχή της καλόπιστης συνεργασίας).

1. Αρνούμενο να μεταφέρει στο FGD της Λετονίας τις εισφορές που κατέβαλλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει της περιόδου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, το Βασιλείο της Σουηδίας ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο προς τον σκοπό της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.
2. Αρνούμενο να μεταφέρει στο FGD της Λετονίας τις εισφορές που κατέβαλλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει της περιόδου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, το Βασιλείο της Σουηδίας επηρεάζει αρνητικά την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς και υπονομεύει, επομένως, την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, που αποτελεί προϋπόθεση για την διασυνοριακή ολοκλήρωση. Τοιουτοτρόπως, το Βασιλείο της Σουηδίας παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.
3. Η Δημοκρατία της Λετονίας υποστηρίζει ότι, αρνούμενο να μεταφέρει τις καταβληθείσες εισφορές και στηρίζοντας τυπικώς την άρνησή του στην ημερομηνία κατά την οποία όντως καταβλήθηκαν οι εισφορές, το Βασιλείο της Σουηδίας παρέβη την οδηγία 2014/49/ΕΕ, παράβαση η οποία υπονομεύει την επίτευξη των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στερεί τη Λετονία από το δικαίωμα επί εισφορών οι οποίες την αποζημιώνουν για τον κίνδυνο ο οποίος συνδέεται με τις καλυπτόμενες από πιστωτικό ίδρυμα καταθέσεις οι οποίες μεταφέρθηκαν με ευθύνη της, παραβιάζοντας τοιουτοτρόπως την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της ΣΕΕ και τους σκοπούς της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

(¹) Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ 2014, L 173, σ. 149).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 27 Δεκεμβρίου 2021 — Beverage City & Lifestyle GmbH κ.λπ. κατά Advance Magazine Publishers, Inc.

(Υπόθεση C-832/21)

(2022/C 119/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf